

1Kr kapitola 21.

[1] Po těchto událostech se stalo toto: Nábót Jizreelský měl vinici v Jizreelu vedle paláce samašského krále Achaba. [2] Achab promluvil s Nábodem: "Dej mi svou vinici, chci z ní mít zelinářskou zahradu, protože je blízko mého domu. Dám ti za ni lepší vinici anebo, chceš-li raději, vyplatím ti její kupní cenu ve stříbře." [3] Nábót řekl Achabovi: "Chraň mě Hospodin, abych ti dal dědictví po svých otcích." [4] Achab vstoupil do svého domu rozmrzelý a podrážděný tím, jak s ním Nábót Jizreelský mluvil, když řekl: "Dědictví po svých otcích ti nedám." Ulehl na lože, odvrátil tvář, ani chléb nepojedl. [5] Přišla k němu Jezábel, jeho žena, a promluvila k němu: "Čím to je, že je tvůj duch rozmrzelý a ani chleba nejíš?" [6] Odpověděl jí: "Mluvil jsem s Nábodem Jizreelským a řekl jsem mu: 'Dej mi svou vinici za stříbro nebo, přeješ-li si, dám ti za ni jinou vinici.' Ale on mi řekl: 'Svou vinici ti nedám.'" [7] Jezábel, jeho žena, mu řekla: "Teď ukážeš svou královskou moc nad Izraelem! Vstaň, pojez chleba a buď dobré mysli. Já sama ti dám vinici Nábota Jizreelského." [8] Pak napsala Achabovým jménem dopisy, zapečetila jeho pečeti a poslala je starším a šlechticům, těm, kteří byli v jeho městě a bydlili s Nábodem. [9] V dopisech psala: "Vyhlaste půst a posadte Nábota do čela lidu. [10] Proti němu posadte dva muže ničemníky a ti ať vydají svědectví, že zlořečil Bohu a králi. Pak ho vyvedte a ukamenujte k smrti." [11] Mužové jeho města, starší a šlechticové, ti, kteří bydleli v jeho městě, vykonali, co jim Jezábel vzkázala, jak bylo psáno v dopisech, které jim poslala: [12] Vyhlásili půst a posadili Nábota do čela lidu. [13] Pak přišli dva muži ničemníci a posadili se proti němu. Ti ničemníci vydali před lidem proti Nábotovi svědectví, že zlořečil Bohu a králi. I vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho k smrti. [14] Poté vzkázali Jezábele: "Nábót byl ukamenován k smrti." [15] Když Jezábel uslyšela, že Nábót byl ukamenován a zemřel, řekla Achabovi: "Vstaň a zaber vinici Nábota Jizreelského, kterou ti odmítl dát za stříbro. Nábót už nežije, je mrtev." [16] Jakmile Achab uslyšel, že Nábót je mrtev, vstal, sestoupil do vinice Nábota Jizreelského a zabral ji. [17] I stalo se slovo Hospodinovo k Elijáši Tišbejskému: [18] "Vstaň a jdi vstříc Achabovi, králi izraelskému ze Samaří. Je právě v Nábotově vinici; šel tam, aby ji zabral. [19] Promluv k němu: 'Toto praví Hospodin: Zavraždil jsi a teď si zabíráš.' Ohlas mu: 'Toto praví Hospodin: Na místě, kde psi chlemtali krev Nábotovu, budou psi chlemtat i tvoji krev.'" [20] Achab řekl Elijášovi: "Přece jsi mě našel, můj nepříteli?" On řekl: "Našel, protože ses zaprodal a dopouštíš se toho, co je zlé v Hospodinových očích. [21] Hle, praví Hospodin, uvedu na tebe zlo, vymetu ty, kdo přijdou po tobě, vyhladím Achabovi toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného. [22] A dopustím na tvůj dům totéž, co na dům Jarobeáma, syna Nebatova, a na dům Baeši, syna Achijášova, za urážku, jíž jsi mě urazil a svedl k hříchu Izraele." [23] Také o Jezábele promluvil Hospodin: "Jezábelu sežerou na valech Jizreelu psi. [24] Kdo zemře Achabovi ve městě, toho sežerou psi, a kdo zemře na poli, toho sežere nebeské plectvo." [25] Nebyl nikdo jako Achab, aby se zaprodal a dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, jak ho k tomu podněcovala Jezábel, jeho žena. [26] Jednal velice ohavně tím, že chodil za hnusnými modlami; páchal všechno to, co Emorejci, které Hospodin před Izraelci vyhnal. [27] Jakmile Achab uslyšel tato slova, roztrhl svůj šat, přehodil přes sebe žíněné roucho, postil se a spával v žíněném roucho a chodil zkroušeně. [28] I stalo se slovo Hospodinovo k Elijášovi Tišbejskému: [29] "Viděl jsi, že se Achab přede mnou pokořil? Protože se přede mnou pokořil, nedopustím to zlo za jeho dnů, ale uvedu je na jeho dům za dnů jeho syna."